FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 181 — CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, SEPTEMBER 16, 1947 — LETO XLIX—VOL. XLIX

Library of Congress

Razne najnovejše svetovne vesti

MIAMI, Florida. — Vse obrežje od Floride do North Caroline je vznemirjeno radi napovedanega viharja, ki se bliža z morja. Sinoči je bil vihar še 270 milj od Palm Beach, Florida. Obrežje bo dosegel, ako ne spremeni smeri, v 24 urah. Vsem malim ladjam so ukazali, naj hite v najbližja pristanišča. Ljudem se je naročilo, naj pazijo na poročila o viharju, da si bodo poiskali zavetja ob pravem času. V Norfolk, Va. je ukazalo mornariko poveljstvo zračni posadki, da odpeljejo vsa letala v Maine.

* * *

RAPID CITY, S. Dakota. — Včeraj je sneg pobelil vse vrhove v Črnem gorovju. V krajih Custer in Deadwood je kazal toplomer 26 stopinj nad ničlo.

* * *

TRST — Jugoslovanske čete so se pomaknile v novo ozemlje do tržake države 10 ur prej, predno je stopila v veljavo mirovna pogodba z Italijo. Ameriške in angleške čete so se umaknile po načrtu. Ameriški podpolkovnik James C. Carnes bo upravljal posle tržaške države, dokler Zveza narodov ne bo imenovala tržaškega guvernerja.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

RAZPRAVA PROTI "MATJAŽEVI" VOJSKI. — 21. julija se je začela v Ljubljani dolga razprava proti dvanajstim, ki so jih Titove oblasti ujele na štajerskem ob avstrijsk meji. Ker so ti po komunističnih vesteh stali pod komando nekega Serneca, jih imenujejo Sernečeva tolpa. Teh dvanajst mož je bilo na štajerskem, v onem delu Avstrije, ki je pod angleško upravo. Ti so se organizirali in upadali preko jugoslovanske meje. Delali so veliko težav titovski žandarmeriji. Po poročilih komunistov so spadali k tako imenovani "Matjaževi vojski," to je k tistim, ki se ne morejo pomiriti s partizanstvom in bi hoteli Tita zrušiti s silo. Kot smo že pisali, zatrjujejo jugoslovanske oblasti, da je središče te vojske na Salzburškem, kjer je ameriška zasedba Avstrije. Treba je seveda biti previden pri poročilih iz partizanskih virov. Njih listi pišejo lahko kar hočejo, nihče ne sme njih laži popravljati.

Imenovani obtoženci so sami priprosti ljudje. Med njimi ni nobenega izobraženca. Glavna točka obtožnice je, da so ubili 22. junija velikega komunista Franca Marčiča. Videli so, da je v gostilni, pa so udrli v hišo in ga zgrabili. Strgali so s stene Tiovo sliko in mu jo tlačili v usta ter ga silili, da bi jo požrl. Kasneje so ga odpeljali in ubili.

Komunistično sodišče je hotelo dokazati, da teh dvanajst mož ogroža varnost jugoslovanske države in da je ta družba hotela z obmejnimi incidenti povzročiti, da bi Amerikanci in Angleži intervenirali v Jugoslaviji. To seveda verjame, kdor more. (Upajmo, da v Ameriki vsaj Sansov tajnik verjame. op. ured.)

Sedem izmed teh obtožencev je bilo obsojenih na smrt, drugi na dolgo vrsto let. — Tako se vrši v ubogi Jugoslaviji proces za procesom in izvršuje smrtna obsodba za obsodbo. To se imenuje po komunistično "nova svoboda."

Zelo je dvomno, ali je pametno z orožjem napadati titovce, ko to ne more voditi do osvobojenja, toda vsaka teh krutih komunističnih obsodb, le vzbuja simpatije z uporniki.

DIMITROV V SLOVENIJI. — Skoro toliko kot o Sernečevi tolpi, so pisali jugoslvanski listi koncem julija o kmunistični tolpi, ki se je zbrala okrog Tita na Bledu. V Jugoslavijo je prišel bolgarski diktator Georgij Dimitrov na razgovor s Titom in drugimi vodilnimi jugoslovanskimi komunisti, Bolgarskega diktatorja so sprejemali z velikimi slovesnostmi v Belgradu, prišel pa se je pokazat tudi Ljubljančanom. Ljubljano je počastil s svo-

(Dalje na 3. strani)

Prijeli so 80 Slovakov, ki jih dolže zarote proti ministru Benešu

Kovali so zaroto, da z orožjem izvedejo državni udar v Čehoslovaški

Prgaa. — Češka vlada je izdala uradno poročilo, da so prijeli 80 Slovakov, katere so botožili, da so nameravali umoriti predsednika češke republike, Edvarda Beneša. Vsi prijeti, pravi poročilo, so bili člani proti-državne organizacije, ki je snovala revolucijo.

Slovaška policija je že dlje časa pazila na akcijo te organizacije, trdijo oblasti. Toda dokazov niso imeli na rokah, dokler niso prijeli nekega člana bivšega ukrajinskega polka generala Vlasova.

Preiskava je našla mnogo skritega orožja, radijskega prevajalca, tajno tiskarno ter več številk podtalnega časopisa "Nastrup" (na plan). Vlasova skupina je sledila generalu Andreju Vlasovu, ruskemu renegatu. Bil je ruski poveljnik na fronti v Smolensku. Ko so ga Nemci zajeli, se je pridružil nacijem. Na 5. maja 1945 je vodil polk Kozakov v Prago. Zapadni zavezniki so ga dali potem Rusom v roke.

Avstralski delavci delajo manj ur

Melbourne. — Vsa avstralska industrija je sprejela nov delovni čas in sicer bodo delali delavci po 40 ur na teden. Odredba stopi v veljavo s 1. januarjem 1948. Dozdaj so delale vse indnstrije po 48 ur.

Porter napoveduje krizo v Ameriki

Atlanta, Ga. — Paul Porter, zadnji adminstrator OPA, je rekel, da drvi Amerika s svojo draginjo nasproti krizi, proti kateri sta bili krizi iz 1922 in 1933 pravcati igrači.

Smrt Trumanu, je bojni klic rdečih v Italiji

Togliati dolži Ameriko, da hoče diktirati vsemu svetu

Rim. — V Moskvi izšolani vodja italijanskih komunistov, Palmiro Togliati, je govoril pred kakšno 100,000 glav broječo množico komunistov ter obdolžil Zed. države svetovnega imperializma, ki hočejo izzvati novo vojno.

Togliati je imel dva govora, enega v Florenci, drugega v Monzi. V obeh je izjavljal, da nudi Rusija Italiji več kot Amerika, zahteval je natančno cenzuro časopisja in izjavljal, da komunisti nimajo skritega orožja za revolto.

Togliatijev napad na Zed. države je nov poskus komunistov, da pridejo na vlado. Druga kampanja komunistv, da vržejo vlado premierja de Gasperija, je stavka poljskih in industrijskih delavcev.

Množica, ki je poslušala Togliatija v mestnem parku v Monzi, je burno pritrjevala besedam svojega vodnika in vpila: "Smrt Trumanu!" ko je Togliati govoril, da je bila Sovjetska zveza, miroljubna, delovna dežela, očrnjena od italijanskega in tujezemskega časopisja.

53 komunistov je bilo obsojenih v smrt na Grškem

Obsojeni so bili radi zarote proti vladi; tudi ena ženska obsojena

Solun. — Na smrt je bilo obsojenih 53 komunistov, med njimi ena ženska.

Spoznani so bili krivim zarote proti grški vladi.

Sodil jih je poseben nagli sod. Prijeti so bili nedavno, ko je vlada polovila rdeče elemente, ki so snovali zaroto, da vržejo vlado in organizirajo komunistično vlado.

Poleg teh so bili štirje obsojeni v zapor za vse življenje, eden na 15 let ječe in šest jih je bilo izpuščenih.

Obravnava proti njim se je vršila več tednov.

V Trstu, Gorici in v Tržiču je nemirno

Trst. — Danes se bodo umaknile ameriške in angleške čete od Morganove črte in te kraje bo zasedlo jugslovansko vojaštvo. Kot predigra temu zgodovinskemu dogodku so se vršili v nedeljo nemiri v Trstu, Gorici in Tržiču (Monfalcone).

V Trstu je bilo ustreljeno neko italjiansko dekle, neka Slovenka pa ranjena. ko so padli streli iz strojnice v komunistični kulturni klub v slovenskem okraju pri sv. Jakbu. Ime Slovenke je Vanda Jerman, stara 25 let.

V Tržiču, ki pride pod Italijo po mirovni pogodbi, so ljudje dinamitirali policijski voz. Nemiri so se vršili tudi v Gorici, ko so Slovenci mahoma začeli kupovati vsevprek, da se iznebijo italijanskih lir.

Italija in druge bivše osiške pomočnice so zdaj v družbi narodov

Pariz. — Danes bo Italija, mnogo zmanjšana in stepena, zopet nazaj v družbi narodov, ko bo uradno ratificirana mirovna pogodba med zavezniki in njo. Slične ceremonije bodo danes v Moskvi, kjer bodo ratificirane mirovne pogodbe za Ogrsko, Romunijo, Bolgarijo in Finsko.

Po tej mirovni pogodbi bo morala plačati Italija v 7 letih $300,000,000 Rusiji, Jugoslaviji, Grčiji, Etijopiji in Albaniji. Tako bo uradno zaključen pohod fašisotv na Rim, ki so ga započeli pred 25 leti. Na 3. sept. 1943 sta general Eisenhower in maršal Badoglio podpisala premirje in od danes naprej je Italija zopet svobodna država.

V izgredih v Trstu so bile ubite dozdaj že 3 osebe

Kakih 50,000 oseb se je udeležilo demonstracij po mestu

Trst. — Ena oseba je bila včeraj ubita v Trstu od granate, ena oseba je bila ustreljena, dočim je bila ena oseba ustreljena v nedeljo.

Kakih 50,000 oseb je bilo na ulicah sinoči, ki so se drenjale in prerivale. Na glavnem trgu so bile vržene granate.

Trg Del Unita je bil natrpano poln naroda, ko je nekdo vrgel med ljudi granato.

Z nekega okna so padli štirje streli. Krogla je ubila nekega Slovenca.

Neka skupina, ki jo je vodila ženska, je napadla angleškega poročevalca Thompsona in neko Dorothy Gane-Sale. Moškega so pretepli, ženski so pa samo strgali obleko, čeprav je vpila, da je Angležinja.

Radijska postaja bo oddajala razburljive programe šele pozno zvečer

Atlantic City.— Radijska oddajna postaja NBC naznanja, da bo od 1. januarja naprej oddajala razne detektivske in misterijozne programe šele od 9:30 zvečer naprej. Od 167 podružnih postaj jih je 160 glasovalo za to spremembo.

To akcijo bo podvzela NBC z namenom, da mladina ne bi poslušala teh razburljivih programov, ki jih zdaj oddajajo čez dan in zgodaj zvečer. Vzgojitelji mladine so to že dolgo priporočali, ker vedo, da taki programi porazno vplivajo na domišljijo mladine, ki si vzame za gled napačne "junake" ter zaide na pota zločinov.

Iz države Texas ne pustijo delavcev

Marshall, Texas. — Poljedelski urad vlade je odredil, da ne sme noben poljskih delavcev iz države. V Texasu je namreč do 60,000 sezonskih delavcev iz Mehike in drugih južnih dežel. Te snubijo z lepimi vabili v države Louisiana, Arkansas in in Oklahoma, kar je vlada ustavila zadnjo soboto.

250,000 jih je dobilo X-Ray preiskavo

Mlada Ann Bader je bila 250,000 oseba v okraju Cuyahoga, ki je dobila preiskavo z X-žarki. To preiskavo daje proti-tuberkulozna liga ter zdravstveni organi okraja. Na sliki je dr. Harold J. Knapp (desno) clevelandski zdravstveni komisar in Elmer L. Lindseth, predsednik Cleveland Electric Illuminating Co., v sredi je pa Miss Bader, ki je uslužbena pri Illuminating Co. Z drugimi uslužbenci Illuminating Co. se je poslužila privilegija ter se dala zastonj preiskati. Kompanija je 275. podjetje v Clevelandu, ki sodeluje s tem zdravstvenim programom pri zatiranju jetike v okraju Cuyahoga.

Danes se sestane k zborovanju celotna skupščina Zveze narodov

Zed. države bodo začele z trdnejšim oprijemom; mali narodi bodo zahtevali odpravo vetiranja; vprašanje je, če bo Rusija še ostala pri tej zvezi.

New York. — Danes se bodo sestali k zborovanju zastopniki 55 držav. To bo eno najbolj važnih zborovanj, ki bo pokazalo, če je še kaj upanja, da bo Zveza narodov to, za kar se jo je ustvarilo.

Pričakuje se, da bodo Zed. države na tej skupščini prvič prevzele vodstvo, kot gre največji industrijski sili in demokratski državi.

Ameriško delegacijo bo vodil državni tajnik Marshall, ki ne bo igral vloge opazovalca, ampak bo zavzel iniciativo v diplomatski ofenzivi, da se enkrat za vselej ustavi sovjetsko ekspanzijo.

Skupščina Zveze narodov ne more zavzeti kake pozitivne akcije, ampak samo lahko priporoča. Toda to je forum, kjer se oblikuje mnenje sveta, kjer ne more nihče vetirati, kjer ima vsaka država besedo in glas velika ali majhna.

Nekateri mislijo, da bo na tem zborovanju Rusija odšla iz Zveze narodov. Mnogi so mnenja, da bi bilo to za ostali svet najboljše, kakor bi bilo to dramatično.

Glavne sporne točke na zborovanju bodo: protekcija Grčije, vprašanje Palestine in privilegij vetiranja. Argentina bo najbrže vodila male narode, ki bodo zahtevali odpravo vetiranja pri koncilu. V tem slučaju bi bilo treba sklicati konvencijo držav, ki bi preustvarila čarter, kot se je vršila v San Franciscu.

Diplomati vsega sveta mislijo, da bo eno najbolj resnih zborovanj Zveze narodov, od katerega je odvisen nadaljni obstoj te zvzee.

Ameriški državni tajnik Marshall je že izjavil, da bo zahteval od skupščine, da podvzame korake in zagotovi neodvisnost Grčije.

"Zlasti smo pozorni na pomoč, ki jo dajejo Jugoslavija, Bolgarija in Albanija gerilcem v Grčiji, ki direktno ogrožajo politično in teritorialno neodvisnost Grčije," je izjavil Marshall.

Na poseben način je praznovala rojstvo

Cambridge, Anglija. — Mrs. Agnes Lockwood je te dni praznovala 100-letnico svojega rojstva. To je obhajala s tem, da je zvrnila par kozarčkov žganja, pokadila nekaj cigaret in parkrat vrgla karte. Je rekla, da je to vedna najraje imela.

Samo če bo dočakal, pa se bo oženil

Los Angeles .— Harry Burstein, star 90 let, se bo ločil od svojege žene. Takoj zatem, je rekel se bo vnovič poročil — če bo tisti dan dočakal. Po postavah države Kalifornije mora namreč čakati eno leto, predno se vnovič poroči.

Vzeli so mu žebelj iz glave

Denver, Colo. — V veteranski bolnišnici so potom operacije vzeli dva palca dolg žebelj iz glave veteranu Virgilu Gomez. Poročajo, da se je operacija posrečila. Bivši vojak misli, da so mu žebelj zabili v glavo Japonci, ki so ga zajeli in sicer takrat, ko je ležal v nezavesti v taborišču.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Na bolniški postelji—

Že več mesecev se nahaja na bolniški postelji Anton Lach iz 875 E. 79. St. Obiski začasno niso dovoljeni.

Tretja obletnica—

V sredo 17. sept. bo darovana v cerkvi sv. Vida ob 7:15 maša za pokojnega Steve Markolia v spomin tretje obletnice, odkar je dal svoje življenje na bojišču.

Deseta obletnica—

V četrtek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Johna Možina iz Addison Rd. v spomin 10. obletnice njegove smrti.

Demokratska seja—

V sredo večer ob 8 bo seja Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu. Seja bo v SDD na Recher Ave.

Na večerjo vabijo—

Ladies Guild od sv. Kristine vabijo na špageti večerjo v soboto večer od 6 do 8. Vršila se bo v šolski dvorani. Kdor bi rad rezerviral mize, naj pokliče Mrs. Michael Boich, KE 7122.

Vesela vest—

Pri družini Mr. in Mrs. Lawrence Stone, Chardon, Ohio, se je oglasila teta štorklja in pustila 8 funtov težkega sinčka. Mati in dete se dobro počutita v Huron Rd. bolnišnici. S tem je postal John Bradač iz Miller Ave. že tretjič stari oče. Čestitke!

Za Italijo gre zdaj boj med Rusijo in zapadnimi zavezniki

Amerika si prizadeva, da z dajatvami ohrani Italijo za zapad

Washington. — Diplomatski viri poročajo, da so začeli italijanski komunisti po naročilu iz Moskve dolgo pričakovani boj za Italijo. Stavke poljskih in tovarniških delavcev in zahteva socialistov, da se da sedanji vladi nezaupnico, vse to je v skladu s komunistično kampanjo, da se vrže sedanjo vlado in zajame Italijo za sovjetsko polovico Evrope. Nekateri celo napovedujejo, da so tekla kri.

Ameriški državni oddelek se trudi na vse kriplje, da bi pomagal sedanji vladi v Italiji, pri kateri ni nobenega komunista, da se ohrani Italijo zapadu.

Italijo smatrajo za važno strategično in politično postojanko, ker leži v centrumu Sredozemlja in ker meji na Nemčijo, za katero se tudi pulijo zapadni zavezniki in Sovjetska Rusija.

Na italijansko-jugoslovanski meji je tudi napet položaj. Državni oddelek je ostro protestiral pri jugoslovankem zunanjem ministru radi ugrabitve ameriških in angleških vojakov v tržaški okolici. Več teh jih je zaprtih v Jugosloviji, ki so bili ugrabljeni na meji od jugoslovanskega vojaštva.

Premlada izgleda, bi rada drugo letnico

Copenhagen. — Neka ženska se je obrnila na danskega kralja, da bi ji dovolil spremeniti letnico rojstva od 1899 na 1909. V prošnji je navedla, da izgleda za 10 let mlajšo, kot je v resnici stara.

Nocoj na Puclov shod v S. N. D.!

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HENderson 6828 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto $7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto $8.00.
Za Ameriko pol leta $4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta $4.50.
Za Ameriko četrt leta $2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta $2.75.
Za Cleveland in okolico po raznašalcih: celo leto $7.00, pol leta $4.00, četrt leta $2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States $7.00 per year; Cleveland and Canada by mail $8.00 per year.
U. S. $4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail $4.50 for 6 months.
U. S. $2.50 for 3 months Cleveland and Canada by mail $2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier $7.00 per year, $4.00 for 6 months, $2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 181 Tues., Sept. 16, 1947

Resnica o delu

Delo je za človeka tako nekaj naravnega in nujnega kot jed. Stanje popolnega brezdelja je nenaravno za zdravega in normalnega človeka. Zato najdemo delo te ali one vrste v vseh časih in pri vseh narodih in rodovih sveta.

Vendar pa moramo reči, da človeštvo ni imelo in nima vedno in povsod jasnega pojma o delu in o pomenu dela. V raznih časih so se pojavili razni zmotni nazori o delu in njegovi vrednosti

Staro grško in rimsko poganstvo, na primer, je smatralo delo kot nekaj sramotnega za svobodnega državljana. To je veljalo za telesno delo. Zato je poganstvo hotelo preložiti to breme na nesvobodne sužnje.

Kapitalizem in industrializem — vzeta v slabem pomenu besede — sta v našem času videla v delu samo sredstvo za dosego čim večjega dobička. Čim več delovne sile in čim manj stroškov z njo — tem večji in tem bolj gotov bo dobiček! Tak je nazor, ki si ga je svojil kapitalizem o človekovem delu, ko je prišel na površje.

Komunizem se je na videz postavil proti takemu sebičnemu gledanju na človekovo delo in se proglasil za oznanjevalca edino pravega evangelija o delu in delavcu. Nadel si je znamko borca za pravice delavskega sloja in obljubil delavcu ne samo njegove pravice, ampak celo neomejeno oblast nad vso človeško družbo.

Jasno je, da so vsi ti pogledi na delo zmotni, četudi je v vsaki zmoti kako zrnce resnice.

Zmotno je pogansko gledanje na delo. Prav tako je zmoten kapitalistični nazor. Kajti kapitalizem v tem smislu je neusmiljeno potlačil vse naravne pravice, ki gredo delavcu, in je skušal delavski sloj popolnoma podjarmiti svojemu neomejenemu pohlepu po dobičku. Ni čuda, da je papež Pij XI. nazval tak gospodarski sistem "brezsrčni" kapitalizem in ga obsodil. Končno moramo reči, da je zmotno tudi komunistično naziranje o delu in o pravicah delavskega razreda. Sicer je res, da zmota v komunističnem nauku ni tako očitna, kot je na prvi pogled jasno, da je obsodbe vredno kapitalistično gledanje na človekovo delo. Zato se je komunizmu posrečilo, da je prevaral že široke množice. Vendar se tudi za tem lepim videzom, ki ga nosi na sebi komunizem, skriva cela vrsta osnovnih zmot o človekovem delu.

Komunizem, na primer, zmotno gleda na človeško družbo kot tako. Kajti pretirano poudarja samo ročno delo in njegove pravice ter zanika pravice drugih vrst dela, kot je, na primer, razumsko delo, delo v službi umetnosti, znanstvenega raziskovanja itd. A tudi ročnemu delavcu komunizem ne prinaša tega, kar mu obljublja. Nasprotno! Teorija in praksa kažeta, da ga še bolj zasužnji in izroči na milost in nemilost vsemogočni državi. In pod pretvezo tekmovanja in tako zvanega udarniškega dela komunizem skuša izžeti iz delavca čim več delovne sile — vse v korist države. Komunizem zanika delavcu njegovo neumrjočo dušo in vero v Boga. Zato v komunističnem gspdarskem redu človekovo delo ne more imeti nikakega višjega smisla, ampak se bistveno prav nič ne razlikuje od dela živali. Če komunizem skuša dati delavcu ugodne življenske pogje, stori to samo zato, ker potrebuje njegovo delovno silo, kot n. pr. kmet nakrmi konja, ker ga rabi za delo. In nagrade, ki jih komunistična država prizna tako zvanim udarnikom, niso v smislu komunistične teorije nič drugega kot vaba za novo prizadevanje, kot n. pr. kos mesa zvabi psa, da stori kaj, česar sam od sebe ne bi storil. Treba je samo površno preučiti osnovna načela, ki jih komunizem oznanja kot nezmotne resnice, pa mora vsakdo priti do prepričanja, da komunizem nosi v sebi celo vrsto zmot o delu in njegovih pravicah. Zmotno gleda na človeka in vso človeško družbo, zato zmotno presoja tudi vrednost človekovega dela.

S tem pa ne zanikamo, da tudi komunistični svetovni nazor ni brez vsake resnice o človekovem delu. Popolnoma pravilno obsoja brezsrčni kapitalizem in pravilno trdi, da je treba napraviti konec neomejenemu izkoriščanju delavskih slojev, da je treba dati delavcu ugodnejše življenske pogoje itd.

A to malo resnice o delu, ki jo uči komunizem, ni prinesel na svet komunizem, ampak si jo je samo izposodil od krščanstva. Kajti Kristusov nauk je že davno pred Marksom posvetil v temo poganstva z lučjo resnice. Ker je Kristus prinesel na svet vso resnico, zato je prinesel tudi resnico o delu. In ne samo tisto malo resnice, ki jo moremo najti v komunizmu, ampak popolno resnico o delu in njegovi vrednosti in o njegovih pravicah.

Krščanstvo, na primer, od vsega početka uči, da je delo te ali one vrste dolžnost vsakega človeka, ki je dela zmožen. Zato od vsega početka obsoja vsako izkoriščanje in brezdelno življenje na račun drugih. Krščanstvo tudi priznava, da je za blagor človeštva potrebno razne vrste delo. Zato obsoja neomejeno nadvlado enega razreda nad drugim. Krščanstvo tudi uči, da je vsako delo pred Bogom enako vredno. Zato gre vsakemu delu čast pred ljudmi in plačilo pred Bogom. Krščanstvo tudi uči, da ima vsak človek pravico, da od svojega dela živi človeka dostojno življenje. Zato ima vsak človek pravico do zadostne plače zase in za svojo družino. To in še mnogo drugega krščanstvo uči o človekovem delu.

Z eno besedo smemo reči, da bi bilo treba na svetu samo dosledno uveljaviti načela Kristusovega nauka, pa bi zavladal najlepši red in najlepše sožitje med vsemi sloji. Kajti Kristus je prinesel na svet poleg načel pravičnosti tudi zapoved ljubezni. In če je včasih težko določiti meje pravičnosti, ljubezen more premostiti vsako težavo. Zato smemo reči, da krščanska načela pravičnosti in ljubezni morejo ustvariti na svetu najpopolnejši družabni in gospodarski red. Krščanska resnica o delu more edina osvoboditi delavca.

Če torej na svetu ni pravega sožitja med narodi in posameznimi sloji, je krivda v tem, da človeštvo še ne pozna dovolj Kristusovega nauka, ali pa mu noče slediti.

BESEDA IZ NARODA

Pismo iz Kitajske

Ah, ta kitajski jezik!

(Rev. Rupar Lojze CM)

Po silnih naporih pride človek do tega po enem ali dveh letih, kakor je pač kdo nadarjen, da vsaj za silo govori kitajski jezik. V ponos slovenskemu narodu lahko povem, da se slovenski misijonarji najlažje in najhitrejše in skoro najbolje nauče tega jezika.

Kakor hitro spoznajo misijonski predstojniki, da že znaš za silo govoriti, pa bodo rekli, sedaj pa le beži ven na deželo, si boš že sam pomagal naprej. Mimogrede naj povem, da imamo zadnjih deset let prav specialne šole za mlade misijonarje, kjer imajo priliko se dodobrega naučiti kitajščine. Ponosen je človek, ko dobi poveljniški ukaz, da lahko gre na fronto kam za kaplana. Pa tista domišljavost in tisti ponos kar hitro skopni! Prideš ven med kmetsko ljudstvo, pa skoraj nič ne zastopiš. Ti jim kaj rečeš, ali jih kaj vprašaš in starejši ljudje bodo majali z glavami pa rekli, da ne znajo jezika "tujcev"; otroci pa bodo okrog tebe plesali, se smejali in delali norca, kako ta "šen fu" (duhovni oče) čudno in neumno govori. Če so pa ne boš hitro pobral in boš čakal, bo kmalu cel cirkus okrog tebe.

A vsak misijonar bi bil neumen, če bi se zbal tega. Zakaj, ker ravno pri otrocih se človek najhitreje dobro in pravilno nauči vsakega jezika, ker otroci pravilno izgovarjajo. Ta izgovorjava je pa pri kitajščini najhujša. Saj morda veste, da Kitajci prav za prav ne govore, ampak prav nalahko pojejo svoj jezik. Vsaka beseda ima svoj naglas ali svoj ton in najtežje se je privaditi temu tonu. Vseh tonov je pet in velikokrat so v raznih krajih ti toni za kakšno besedo različni.

Zelo veliko je znakov ali bolje rečeno besed, ki se popolnoma enako izgovarjajo, pa imajo čisto drug pomen, če mu daš enega od petih tonov. Nič čudnega, če se otroci smejejo in norčujejo, če praviš "sladkor" namesto "nebo," čeprav se popolnoma enako izgovarja beseda "tieu" samo toni niso enaki; ali pa rečeš enemu gospodarju "prašič" namesto "gospodar," čeprav se popolnoma enako izgovarja znak "Chu," samo drugačen ton ima za vsak pomen. Takih primerov bi vam lahko navedel na stotine in stotine.

Pri vsem tem je pa treba še vpoštovati, da ima vsaka pokrajina svoj dialekt ali narečje. Veliko lažje je govoriti s šolanim človekom ali takim, ki veliko potuje, ker tak kar hitro ugane, kaj sem mu mislil povedati. Križ je pa s starimi ženskami ali s preprostimi kmeticami, ki skoro celo življenje nikamor ne pridejo. Če jim boš malo drugače zapel, kakor je ravno v dotičnem kraju navada, pa se bo zasmejala in zbežala, ali pa če je preveč furjasta, te bo pa kar z metlo nagnala! Zares veliko mora misijonar prestati in precej trdo kožo imeti in posebno pa pogumna ne sme izgubiti, če se hoče dobro naučiti tega jezika. Pri vsem tem pa tudi lahko najdeš veliko zabavo in dosti špasov, če znaš vsako reč na veselo stran obračati! Sploh pomaga misijonarju veliko več vesela narava, kakor pa marsikakšne "arcnije" ali podobno. Še ljubi Bog je vesel veselih ljudi in tudi Kitajec ima stokrat raje veselega misijonarja, kakor pa kakšnega, ki hodi okoli kakor moker pes.

Kdaj pa se človek nauči dobro govoriti kitajski jezik in koliko let vzame za to? Lahko rečemo, da prav dobro govori, rabi vsaj 8 do 10 let, ker uho in jezik se mora popolnoma prilagoditi kitajščini. S tem pa ni rečeno, da prej ne more delati v dušnopastirstvu. Po enoletnem resničnem trudu lahko že za silo dela in potem bo vedno lažje. Po enem letu sem jaz že pridigal in spovedoval, čeprav vam v resnici povem, da nisem vedel, kaj sem pridigal — na pamet sem se naučil in ljudje so me za silo razumeli. Korajža tudi za misijonarja veliko velja.

Če človek zna dobro kitajsko govoriti, pa s tem še ni rečeno, da lahko po celi ogromni Kitajski svoj jezik rabiš. Mi, ki smo študirali mandarinski jezik ali bolje uradni jezik, se lahko z vsemi izobraženci po celi Kitajski pomenimo. Na jugu Kitajske so pa cele province, kakor Fucjeu, Hupej Kanton itd., kjer nas preprosto ljudstvo prav nič ne razume in obratno. Misijonarji, ki delujejo v teh provincah, morajo še posebej študirati njih narečje. Vem, da nisem vsega povedal, kar bi vas zanimalo o kitajskem jeziku. Vsaj malo sliko sem vam orisal, da boste vedeli s kakšnimi težavami se morajo misijonarji boriti, če hočejo uspešno delati za spreobrnenje paganov.—Na svidenje!

—o—

Kandidat Ness se s tem predstavi volivcem

Cleveland, O. — Elliot Ness, varnostni direktor pod tremi župani, je odprl zadnji petek kampanjo za župana v Swiss dvorani. Otvoritvena kampanja je bila pod pokroviteljstvom skandinavske organizacije Triad.

Ness je sin norveških priseljencev, ki so po prihodu v to deželo odprli malo pekarijo v Chicagu. Njegov program vključuje tudi obljubo, da bodo narodnostne skupine bolje priznane.

Ness se je že prikupil publiki s tem, da je zahteval za volivce in bodoče volivce v mestu Clevelandu en dan več, v katerem so se lahko registrirali. Skoro 12,000 volivcev se je poslužilo te prilike, da so se registrirali.

Ness se je proslavil kot varnostni direktor s tem, da je preiskal delovanje raketirjev, jih mnogo poslal za omrežje. Kot varnostni direktor je Ness strl tudi prepovedano hazardiranje v mestu ter počistil mesto raznih nižinskih elementov.

Ness je še mlad mož, star 44 let. Za seboj ima mnogo izkušnje v mestni in javni službi ter je tudi uspešen trgovec. To ga napravlja povsem sposobnega, da stopi pred volivce ter jih prosi za njih glasove na dan primarnih in glavnih volitev v tem letu.

Zavezuje se, če bo izvoljen, da bo vodil mestno gospodarstvo vestno in natančno. Zlasti bi rad izboljšal sistem poulične železnice, da bi dobili ljudje boljšo postrežbo. Njegov namen je tudi odpraviti smrad in dim nad mestom, da ljudem ne bo treba barvati hiš vsako leto, kakor se godi to zdaj.

Apelira na volivce, naj glasujejo zanj, da bo izboljšal jezersko obrežje, izboljšal cestni promet, zgradil nove ceste, da se bo cestni promet vršil hitreje. Z eno besedo: Ness bi rad napravil iz Clevelanda popolnoma novo mesto.

Med vojno je služil kot direktor v diviziji za socialno varstvo armadnih sil. Z sodelovanjem armade, mornarice in policijskih načelnikov po deželi, je Ness izvedel enega najboljših zdravstvenih programov v zgodovini, s čemer so bile bolezni v bojni sili na najnižji mogočni stopnji vse vojaške zgodovine.

—o—

Hubbardske novice

Madison, O. — No, september je tukaj in počitnikarji, ki so bili v poletju tu ob našem lepem jezeru, so odšli vsak pod svojo streho, kamor prav za prav "belongajo." Ampak ti poletni počitnikarji niso kar tako odveč v naših krajih. Ti ljudje imajo groš in mnogi sploh ne gledajo, koliko bodo plačali za kako stvar, samo da dobijo, kar jim srce poželi. Seveda nekateri so pa tudi bolj skopi, so pač različni, kot smo mi Ohijčani. Kadar imam jaz kak cent v žepu, tudi dosti ne gledam in kadar ga pa ni, pa kupim ne.

Pittsburžanke so še posebno prijazne, kadar sem stal jaz pri prodajalni mizi, kot je pri nas navada, niso nikdar vpraševale za ceno, kolikor sem rekel, toliko so mi plačale. Največkrat so mi kar desetake molile in me zijale, ko sem jim tako lepo govoril na dušo. Res prijetno je bilo in škoda, da čas tako hitro mine. Zdi se mi, da sem bil komaj pred par leti star dvajset let, a zdaj mi pa nekateri prisojajo že kar 80 let, dasi nisem dosti mlajši. Včasih se res počutim, kot bi bil manj kot 49 let star. Je pač tako, da dokler ima človek še starše žive, se vedno počuti še mlad.

Naša četrta generacija, to je naš Eddie in njegova mlada soproga Betty sta se srečno vrnila s tritedeskega potovanja po daljnem zapadu. Eddietu so se želje izpolnile. Šel je bil v indijanske naselbine in je tam prenočeval na veliki samoti. Jezdil je tudi konja, ki je bil last Will Jamesa in ki ga sedaj lastuje Mr. Snook, ki je bil svoj čas največji prijatelj Jamesov. Konj je sedaj star 17 let in Eddie ga je veselo jezdil po Billings montanskih prerijah. Prevozila sta srečno precej dolgo pot in prav zadovoljna prišla nazaj.

Ko pa sta prišla domov, sta takoj prijela vsak za svoje delo. Eddie se je vsedel na traktor in šel na polje orat za pšenico, katere namerava posejati precej obširno polje predno odide zopet na Ohio State univerzo v Columbus k nadaljnim študijam. Njegova prijazna soproga ga bo pa spremljala in bo zaposlena v administrativnem uradu dotične univerze. Za časa tukajšnjega bivanja sta se naselila v mojem poletnem uradu, ki je kaj prijetno bivališče v poletnih vročih dnevih in 25. septembra pa odrineta oba v Columbus kot sem prej omenil, kjer imata že vse urejeno za prezimit, jaz revček bom pa ostal sam v zametih.

Tudi smrt kosi v naših krajih. Kot vam je že gotovo znano je nedavno umrl dobro poznani in jako priljubljeni Anton Lipold, katerega bodo poznanci in prijatelji zelo pogrešali in še posebno pa ga bo pogrešala družina, ker so živeli lepo složno in v prijateljstvu. Bil je jako delaven in skrben oče. Da je pokojni imel veliko prijateljev, se je pokazalo pri pogrebu, kajti cerkev je bila polna ljudi, ki so ga spremili k zadnjemu počitku. Zlasti pa je prihitelo precej prijateljev iz Clevelanda. Tako se bomo zvrstili drug za drugim. Dosedaj ni še nihče izostal in mladi nas bodo pa nadomestili, saj so poroke na dnevnem redu. Ako je človek v življenju kot se šika, ga je res težko pogrešat, a za mano, ki sem bolj lenuharsko sorte, pa ne bo treba dosti solza prelivat, škoda bi jih bilo.

Sem precej zaposlen z urejevanjem mojega zimskega urada in zato ne bom na dolgo pisal. Urad si bom zopet uredil v zadnji kleti, ker je naša hiša dolga okrog 80 čevljev, zato pa moramo imeti dve kleti. Upam, da se bom imel prav prijazno in da bom še marsikatero pogruntal za moje cenjene čitatelje Hubbardskih novic, kateri mi povedo, da se jako "kontenajo" z njimi in mi želijo še dolgega življenja.

Pozdravljeni,

Frank Leskovic.

—o—

Univerza v Lublinu

V Lublinu na Poljskem je znana katoliška univerza. V zadnjem času je tam ustanovljena nova državna univerza, ki se imenuje "Marija-Curie-Sklodowska univerza." Poljski prosvetni minister je izjavil, da je določena "za gojitev filozofskega materializma," to je komunistične ideologije.

ČE VERJAMETE AL' PA NE!

Neznansko smo bili veseli, ko smo zopet imeli med seboj naša vandrovca, ki sta nam bila ušla v Minnesoto, gospoda Fronca in g. Voduška. Obsuli smo ju s vprašanji, da bi zvedeli po tisti naši: kje si hodil, kje si bil . . . pa nista molga dolgo do besede. Na pomoč je moraja priti ajsbaksa, ki sta jo tepežkala in ji dala ganiti, da je začelo mene že skrbeti, če bo kaj ostalo za drugi dan. V sredo zjutraj sta se odpeljala, v četrtek pa že nazaj prišla in v dnevu in pol obletela skoro vso Minnesoto. Najprej sta potrkala pri gospodu Grudnu v St. Paulu, ki župnikuje pri sv. Neži. Od tam sta jo ubrala na Chisholm k župniku Janezu Schiffrerju, bratu milwauškega gospoda Antona in končno skočila še v Ely, kjer sta voščila dober dan župniku Francetu Mihelčiču.

Od Willarda v Wisconsin, pa do Ely, Minnesota, je že precej korak in meni ni šlo v glavo, kako sta mogla vse to v tako kratkem času obleteti.

"Ste morali poditi koreto, da ste v tem kratkem času vse to obšli," sem omenil g. Vitalu.

"Eh, kaj bom podil! Včasih sem res malo bolj pritisnli "na gas," kadar je bila prazna cesta, drugače sva jo pa rinila skoro po polževo, takole kakih 95 milj na uro."

"Joj, ali ste ga slišali, kaj pravi: 95 milj na uro sta jo gnala, pa bi skoro rekel, da sta lezla po polževo, ali skoro ritensko," sem se prijel za glavo ob taki neznanski vožnji. Seveda, s tako brzino se daleč pride, če gre vse po sreči in se avto drži ceste. Ampak 95 milj na uro! Naš Buick se je včasih spozabil in jo v svoji razigranosti udaril nekaj čez 70, pa smo iskali z rokami kljuke pri vratih in stegovali vratove naprej po cesti, če ni morda pred nami kak nepovabljen ovinek. Res je gospod mlad, pa krepak, da lahko obvladuje avto, ampak vseeno — 95 milj na uro! Brrr . . . gospod Vodušek in jaz se ne bova nikdar vozila v istem avtu, če bo on pri vodilnem kolesu. Nak!

"Kako ste se pa počutili ob taki vratolomni vožnji?" sem pobaral gospoda Fronca, misleč si, da je moral pretrpeti strahovite muke, da je odlomil vse kljuke pri vratih in da je vso pot premižal, sklepajoč roki ter pošiljal nazaj k nam na Willard v duhu iskrene pozdrave: fantje, na svidenje nad zvezdami!

"Kar fletno je bilo," je dobrodušno izdal gospod Fronc. "Kako naj bi pa vedel, če je vozil Vital 25 ali 125 milj na uro. Saj se ne razumem na avtomobile in znam le toliko razločiti, če gre naprej ali pa nazaj. Parkrat se je res primerilo, da sem omenil gospodu Vitalu: "Tamle ustavi, bova šla spit eno kavo!" Gospod se je ozrl in vprašal: "Kje?" Povedal sem mu, naj kar pozabi na mojo ὸpombo, ker sva prišla v času, predno sem izrekel ves stavek, že 25 milj proč od tistega kraja. Kar fletno vožnjo sva imela."

Ne bi imela fletne vožnje, če bi bil jaz ž njima, sem si mislil. Najbrže bi bil jaz sam prišel nazaj, par tednov za njima.

Gospod Vital je, po moji obsodbi, za avto, kot je bil Matijev Gregor v Bezuljaku za konje: ali so speljali, ali se je pa šranga utrgala ali pa drikelc zlomil. Včasih sta na kolenih privlekla hlod iz doline, kadar je Gregor vlačil na vlak v gozdu. Pa ni nikdar položil gajžle nanju. Ko je enkrat naložil in s porajklem povezal, se je parkrat odškašljal, kar je bilo za konjička brezično obvestilo, naj bosta pripravljena, da potegneta. Pa nista še potegnila, ker prava beseda še ni padla. Samo stopicala sta sem in tje in se ozirala nazaj v gospodarja, ki je stopil proč od preme, vzel cepin v roke, ga visoko zavihtel, potem pa oplazil ž njim po grmovju in rekel tisto hudo besedo, na katero sta pramčka čakala in ki je tukajle zaradi postav ne smem zapisati. Konja sta se pomaknila nazaj, potem pa skočila v komat in če le ni bil ves vesoljni svet pripežen k premi, je šlo iz doline, čez skale in skozi grmovje, da je vse lomastelo, se lomilo in trgalo, kot bi zadivjala čez gozd huda ura z vsemi pritiklinami. Gor na poti sta se pametna konjiča ustavila, si popravila komate in zadovoljna zahrzala, enčeš: od hudiča smo ga tiči mi tukajle! Vsa soseska je z nekim spoštovanjem izgovarjala Gregorjevo ime, kadar je nanesel pogovor pri Bonaču v nedeljo večer na gozd, na klade, na konje. "Ja, ja, Matijev Gregor, ta pa zna s konji!" je bila splošna sodba. "Napol krepani bi mu peljali!"

V takem razmerju, mislim, sta si tudi gospod Vodušek in njegov avto. Da bi se mu le osnik ne snel, ali da se mu ne bi zbosil na kakšnem ovinku, sem vzdihnil in z velikim rešpektom občudoval krepkega slovenskega fanta, ki ne morem doumeti, kako se je mogel tako lepo poviti v tisti Ljubljani, ki je dajala navadno le bolj mehke ljudi. Mi kmetavzarji smo se kar igrali ž njimi, kadar je prišlo kaj napek med nami. "Preteti škrici, ali boste tekli!" smo rekli in tudi so, da jih ni bilo vjeti. V noge so bili res pripravni.

Jakob K. Heer:

Berninski kralj

ROMAN S ŠVICARSKEGA POGORJA

Ko me zanese nekoč pozneje na ledenik, se je bila razpoka, v kateri je ležal Gruber, zaprla. To je vsa moja skrivnost s pogorja. Zdaj sodite!"

Cilgija se je bila zgrudila v travo, obraz je pokrivala z obema rokama. "Vedela sem!" je zastokala. "O, da bi me bili slušali tisti dan, ko sem vas tu prijela za roke in prosila: opustite lov!"

Tedaj je Marko Paltram vstal. "Cilgija!" je dejal poln notranje žalosti.

"Ljubim vas," je šepetala zmedena, "toda ne smem biti vaša zaradi svojega otroka. Bilo bi pregrozno, mož v ledu, oče mojega Lovrenca, molčite zaradi mojega dečka!"

In trepetaje je stisnila Marku Paltramu roko.

"Zbogom, Marko!"

"Da, mož v ledu," ponovi on zamolklo. "Ne bojim se Gruberja, celo ponoči sem stal tam gori, kjer počiva! Vem samo eno: ubiti sem ga moral proti svoji volji, to je plačilo za moje izdajstvo v tisti pustni noči!"

"Zbogom, Marko! Bodi dober, bodi zaradi mene dober! Videti se pa ne smeva nikoli več, nikoli več!

In Cilgija Premont se opoteka navzdol proti vasici.

Ne vidi žarečega gorskega sveta okoli sebe, vidi samo strahotno podobo, ki zdaj ni več zastrta. In ljubi tistega, ki ji je ubil moža!

V samoti pogorja pa blodi Marko Paltram.

Ali mu je sam pekel vcepil misel in je verjel, le trenutek verjel, da bi mogla biti Cilgija še kdaj njegova?

Upanje je živelo samo v njegovi vroči krvi, njegov razum ni tega nikoli verjel. In zavidal je Aratschu in njegovi nevesti, zakaj hoditi bosta smela po planini cel dan.

On pa ne bo videl Cilgije nikoli več!

Tako stoji v bledi mesečini na Morteratschu, in mesto v ledu se sveti, razpoke migotajo. Tedaj ga obide misel: "Paltramov rod mora izginiti!"

Čuden strah ga pograbi. Njegova mala Landola se je igrala s Cilgijinim dečkom, z Grubarjevim sinom. In malo vroče srce visi na Cilgijini podobi. V čudnih slutnjah čuti nekje nevarnost za svojega otroka. In kako jo ljubi, svojo Landolo!

17

Skromno kakor prva pomlad se je po ustanovitvi kopališča razmahnilo v St. Moritzu nekaj zdraviliškega življenja, čim se je zopet vrnilo engadinsko poletje.

Obiskovalci so se zbirali v gostilni pesnika Konradina Flugija in njegove sončnovedre žene Menje. "Mamica Menja," so imenovali gostje mlado plavolaso ženo.

Prvi gostje so bili trgovec s svilo Naf iz Aaraua, njegova žena, njegova hči in dva sinova, premožna družina, ki so bili prišli, da bi pozdravili očetovskega rešitelja. Tem se je pridružilo nekaj meščanov iz Chura, ki sta jih bila privabila stara slava vode in radovednost, da bi videli novo kopališče. Nazadnje nekaj tirolskih kmetov, ki niso pozabili svoje navade, da so po opravljeni košnji prihajali v St. Moritz. Daleč od dogodkov v svetu, večkrat tedne brez vsakega poročila, kaj se dogaja po drugih deželah, je živela mala družba, navezana sama nase kot ena družina pri veltlincu, posušenem mesu ali pri gamsji pečenki, ki jo je dobavljal Marko Paltram, funt za nekaj krajcarjev.

Staro ženo, ki je prinašala meso, je večkrat spremljala mična deklica, Jolanda. Podobna je bila, to so trdili vsi domačini, divji Piji, bila je drobnih kosti in okretna ko kozica, vendar pa le ni bila ona. Pod lepo rastjo temnih mehkih las se je belilo odkrito čisto čelo, in v bleščečih češnjevo črnih očeh ni bilo nič roparskega.

Jolanda je bila nedostopno prisrčna, vase zaprta deklica, ki je znala že s svojimi malo leti molčati, toda njene oči so bistro opazovale, ušesa prisluškovala, kaj se govori o očetu.

Bila je plamteče, skoraj bolestno ponosna nanj, trepetala je, kadar so govorili o njem.

Ta vroča strastna dekle, ki se je vendar že samo brzdalo je bila nadvse dražestna.

Nič ni ugovarjala, ako je slišala o svojem očetu nekaj, kar ji ni ugajalo, toda njene drobne tanke ustnice so se zategnile, sprva ganljivo bolestno, nato pa s tolikšno prezirljivostjo, kakor se to redko vidi pri dekletih. Kadar je pa govorila, je bil njen glas ljubko očarljiv.

In vedno je odhajala Konradinovim gostom prezgodaj.

"Jolanda, ali boš šla tudi ti kdaj z očetom na lov?" je vprašal gostilničar.

"Seveda bom, na svoj dvanajsti rojstni dan bom smela ustreliti prvo kozo!"

Pri govorjenju je kazala lepe blede zobe in češnjevočrne oči so se svetile.

"Ali si kdaj že streljala?"

"Že, toda samo v šibernico sem poskušala."

Ni pogosto govorila toliko besed, nikoli ni sprejela niti najmanjšega daru. Ne žaljivo, temveč z nekim stanovitnim smehljajem ga je odklanjala.

"Železna trmoglavka!" se je jezil Adam Naf, postavni trgovec, ki je nosil težko zlato verižico prepeto čez prsi. "Neznansko je visoka."

"Poglejte samo njeno preprosto obleko, ali kaže le najmanjši nedostatek?" je dejala Menja. "In kako nosi glavo in klobuček! Paltram hoče napraviti iz nje princeso!"

Ludvik Georgy, objestno vedri slikar pa, ki je bil zopet prišel v Engadin, je bil zateleban v Jolando.

"Moram jo dobiti na platno!"

V prvih dneh septembra so gostje odšli. Tovorni konj je nesel slikarjevo stojalo, izvršene in začete podobe ter osnutke. Georgy je žvižgal in pel od veselja, zakaj slika, ki jo je bil kupil Adam Naf, mu je napolnila sušično denarnico.

In njegove nade so bile velike.

(Dalje prihodnjič)

MAKE

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you need vitamins that are—

Potent, Easy and Convenient to take, Economical. Each One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule contains the full basic daily quantities of five vitamins, whose requirements in human nutrition have been established.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements until the next day. That's CONVENIENCE.

Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for thirty days, you are not entirely satisfied. So easy to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.

IVanhoe 4221

18115 NEFF ROAD

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani.)

jo nevzočnostjo 29. julija. Vse kar je uradnega, je moralo biti do dna partizanske duše navdušeno.

Sklenili so večno prijateljstvo med Jugoslavijo in Bolgarijo. Pri tem so se gotovo spomnili, kako je že kralj Aleksander pred leti sklepal tako večno prijateljstvo z Bolgarijo v Sofiji. Do združitve med Bolgarijo in Jugoslavijo za enkrat še ne pride. Zaenkrat smo zadovoljni kar s prijateljstvom. Kaj pa bodo morale in smele narediti balkanske države, bodo pa že v Moskvi povedali.

ŠE EN VISOK OBISK je imela Jugoslavija. Pa o tem obisku več veste v Ameriki kot mi tukaj. Jaz omenjam ta obisk samo, ker je komunistično časopisje to razkričalo kot velik dogodek za Jugoslavijo. Jugoslavijo in tudi belo Ljubljano so osrečili s svojim pohodom ameriški protestantovski duhovniki. Na izlet v Jugslavijo jih je poslal poslanik v Washingtonu, Kosanovič. Ker je bil njegov oče pravoslaven duhovnik, ima vedno malo nagnenja do duhovnikov. Ker se ne razume s pravoslavnimi, je poiskal nekaj protestantovskih in jim kupil vozne listke za Jugoslavijo. Za ta zastonjski izlet so se morali izkazati hvaležne in nekaj napisati Titu na čast. Glavna njih naloga je bila, da pišejo, kako pod Titom vlada verska svoboda v Jugoslaviji. Videli so Tita, napisali svojo šolsko nalogo in se zdravi odpeljali nazaj v Ameriko.

BAN JELAČIČ JE PRIŠEL NA VRSTO. — Drugo leto bo sto let, ko je ban Jelačič iz Zagreba marširal proti Budimpešti in pomagal zatreti Košutovo vstajo. Hrvatje, ki niso Madžarov mogli videti, so banu Jelačiču postavili na najlepšem prostoru Zagreba velik spomenik. Obrnili so ga tako, da je še po smrti grozil in kazal s sabljo proti Budimpešti. Sedaj se ga Madžarom ni treba več bati. Zagrebški komunisti pravijo, da je zdaj na Madžarskem levičarska vlada in ne kaže lastnim tovarišem komunistom groziti. Pa še več! Ta Jelačič je marširal proti revolucijonarjem. In to je "reakcija." Tudi je sto let časti dovolj. Torej doli z njim. Zagrbeški komunisti so tedaj sklenili, da mora Jelačič izginiti, da jih morda njegova slablja ne zadene. Na sklep "ljudstva" so oblasti 26. julija po noči porušile ta stari spomenik. Da bi to storili čez dan, ni bilo dovolj komunistične korajže. Kaj bodo sedaj tam postavili še ni sklenjeno. Nekateri pravijo, da mora tam stati Tito. Ker je nerodno, da bi mu postavili spomenik že pred smrtjo, dobri Hrvatje upajo, da ga bo kmalu kdo ubil. Naj bo že kdorkoli naslednik Jelačičev, neki umetnik bo zaslužil pri izdelavi novega spomenika. Tako titovci vsaj za umetnost skrbe.

ZGODBA Z DOBROVE PRI LJUBLJANI. — Strah ima velike oči. Naslednja zgodba pove, kako se visoki komunisti boje za svoje življenje. Vse kar se zgodi mislijo, da je proti njim. Na Dobrovi sta šla dva fantiča stara 12 in 14 let potrkavat v zvonik, ker je bilo žegnanje. Tisti dan je bila v bližini visoka komunistična osebnost na inspekciji vojaških del. Vse je bilo zastraženo. Pa zapojo zvonovi na poseben način. Straža je mislila, da je gotovo upor. Brez opozorila je streljala na fantiča in ju ubila.

—o—

V burmanski džungli

Gozdarski strokovnjak Saw K'pi — pod tem imenom ga namreč poznajo prebivalci indijske in burmanske džungle— ki je dolga leta preživel v Burmi, je napisal za "Evening Standard" naslednji članek o življenju v burmanski džungli:

"Trideset let pomeni znaten del človeškega življenja. Malce pred izbruhom druge svetovne vojne sem se odločil, da se bom vrnil v domovino iz Burme, kjer sem bil zaposlen z izbiranjem, odstranjevanjem in prevažanjem debel tikovega drevesa iz prostranih gozdov, ki pokrivajo skoraj polovico vse dežele.

Tikova drevesa — pravijo jim tudi "železni les" — ne rastejo strnjeno, kot je običajno pri iglavcih. Rastejo zelo raztreseno ter jih je v džungli na en hektar težko najti več kot šest, ki so dobro razvita. Družba, pri kateri sem delal, jih je na leto posekala okoli 50,000; iz tega je moči razvideti, na kako velikem ozemlju je razvijala svojo delavnost.

Najprej je bilo treba pregledati vse gozdove, kjer je raslo tikovo drevje; skrbno preiskovanje gozdov je zahtevalo mnogo časa in truda. Službo gozdarskega strokovnjaka sem nastopil prav v tem času. Delal sem skoraj v vseh predelih Burme in je naravno, da zelo dobro poznam vsak košček te dežele in so mi zaradi tega tudi zelo dobro znane okoliščine, v katerih so se morali bojevati zavezniški vojaki.

Dokler je tikovo drevo zeleno, ne plava po vodi; ker pa večino debel odpremijo po vodnih poteh, do katerih jih privlečejo sloni, morajo vsako deblo popolnoma osušiti. V ta namen napravijo v vsako še stoječe drevo zarezo, ki je toliko globoka, da doseže osrednjo plast. Zaradi tega drevesni sok ne more krožiti po deblu in drevo hitro odmre. Potem ko napravijo v drevo zarezo, ga pustijo stati še kaka tri leta; v tem času se les popolnoma osuši, kar ima za posledico, da lahko plava po vodi.

PREGLEDOVANJE GOZDA

Za ugotovitev, katero drevo je že dovolj izsušeno za posek, je potrebno najskrbnejše preiskovanje; vrhu tega pa zaradi gostega rastlinstva v teh gozdovih ni moči videti predse več kot nekaj metrov. Ravno zaradi te okolnosti je za dosego čim večjega uspeha treba pregledati vsako drevo, pa bodisi da je tikovo ali kake druge vrste. Nič čudnega ni bilo, če smo za pregledovanje drevja na površini kakih dveh kvadratnih kilometrov porabili tri do štiri mesece.

Ni niti enega metra zemlje, ki ne bi bila pokrita. Hribovita področja so često tako strma, da za vzpon ne zadostujejo niti trdni prijemi za bujno rastlinstvo. Pogosto nam je pot prekrižal kak skalnat previs ali luskinasto kamenje, ki je vse poraslo z rastlinami, ki so polne trnja in nadležnega mrčesa. Takšno rastlinstvo se nam je med hojo zapletalo med noge.

Na videz popolnoma neškodljivo listje je poraslo z drobnimi dlačicami, ki zaradi svojega strupa povzročajo opekline in srbeče izpuščaje. Z dlačicami porasle gosenice povzročajo pekoče izpuščaje in pogosto oplazi človeka kaka veja po obrazu, vratu in rokah. Nebo je moči videti samo tu in tam in še to z veliko težavo, ker pogled zastirajo listnate krošnje ogromnih dreves in raznovrstne zajedalne rastline ki prepletajo ves prostor.

Kadar kak član delovne skupine, ki je zaposlena s preiskovanjem dreves, odkrije kako tikovo drevo, brž pokliče svoje tovariše. Večkrat se pripeti, da je kak njegov tovariš oddaljen samo nekaj metrov, vendar je popolnoma zakrit in drug drugega na noben način ne moreta videti ter morata slediti edinole glasu, če hočeta priti skupaj.

Često je slišati žuborenje tekoče vode, toda skozi gosto rastlinstvo je nikakor ni moči zapaziti. Pot si moreš utirati samo na ta način, da si izsekavaš prehode skozi neprodirno goščavo. Vodne poti, v katere se izliva nešteto pritokov, le redkokdaj potekajo v ravni črti. Zaradi številnih zavojev je vidnost še bolj zmanjšana in često doseže samo nekaj metrov.

Na takšnih področjih ni nikakšnih vasi in tudi le redko kdo zajde vanje razen kakega divjega lovca. Edine prehode skozi ta področja napravi divjad, ki je je tod veliko in če človek pazljivo hodi, se često kar nenadoma sreča s kako zverjo.

SVOJEVRSTEN LOV

Kar se tiče prehrane, je treba računati na svoje zaloge; kokoši, riž in konzervirana živila so na dnevnem redu. Čeprav nisem bil pravi "človek džungle," sem vendar vedno in povsod hodil s puško na rami. Večkrat se mi je pripetilo, da več tednov zapored nisem streljal na divjačino. Skoraj prepričan sem, da nisem nikoli meril na večjo razdaljo kot kakih deset metrov. Gozdno rastlinstvo je bilo namreč vedno pregosto in v takšnih okoliščinah zmaga vedno le tisti, ki zna boljše uporabljati svoje oči.

Kljub temu, da je slon zelo okorna in ogromna žival, vendar hodi po džungli izredno oprezno in često se je pripetilo, da je prišel tako blizu kakega divjega slona, da je mogel čutiti njegovo dihanje in slišati njegovo striženje z ogromnimi ušesi ter mahanje z repom, toda istočasno ni mogel videti niti kvadratnega centimetra njegove površine.

V teh krajih sta med vojno često prodirali po dve odhodnici skoraj druga tik druge, a nista imeli o tem nikakega pojma. Vendar pa sta dve leti zadostovali, da so zavezniški vojaki dodobra spoznali te predele in so končno o vseh teh okoliščinah vedeli vsaj toliko kot sovražniki, če ne celo več."

—o—

Mala Doris L. Bouck, hčerka gozdnega čuvaja iz Schoharie okraja v N. Y. deli svojo porcijo mleka z mlado srnico, ki so jo udomačili njeni starši, a ko je malo odrasla so jo izpustili. Srnci pa se je Bouckov dom tako priljubil, da redno vsak dan pride na zajtrk ob 7:30 zjutraj.

MALI OGLASI

Stanovanje iščejo

Srednje star zakonski par želi dobiti 2 do 5 sob. Sta brez otrok in nimata nobenih živali. Kdor ima kaj primernega, naj pokliče KE 7176. (182)

Pohištvo naprodaj

Naprodaj je pohištvo za jedilnico; zmerna cena. Dalje se proda železna postelja samica z inner spring modrocem. Vprašajte na 1278 E. 137. St. LI 2612. (182)

Zrele breskve

Na drevju se prodajo po 75c bušel. Jako velike in zelo lepe breskve.

Lodi Mandel
15702 Waterloo Rd.
KE 0034.
(190)

$700 plačam naprej!

Rad bi dobil stanovanje 5 ali 6 sob. Sem pripravljen plačati za najemnino $700 naprej. 4 odrasli v družini, 1 star 11 let. Kdor ima kaj primernega, naj pokliče EN 5712.
—(183)

DELO DOBIJO

Punch Press in Shear operatorji

Izkušeni

za 2 in 3 šift

Dober zaslužek od kosa

Geometric Stamping Co.
1111 E. 200. St.
(184)

MALI OGLASI

Apartment naprodaj

Naprodaj je zidan apartment za $27,000. Dobra investicija. Ima 6 stanovanj, 2 prodajalni. Nahaja se na 156. cesti pri Lake Shore Blvd. Dohodki so $3900 na leto. Za sestanek pokličite FA 2745.
(184)

Hiša za 2 družini

Na 1275 E. 59. St. je naprodaj hiša za 2 družini, 5 sob zgoraj, 6 spodaj. Odprta za ogled v nedeljo. Dajte ponudbo. Se lahko vselite v 30 dneh. Za informacije pokličite KE 4963.
(184)

Pojdite za drugimi k

ACME HARDWARE & APPLIANCE

7002 St. Clair Ave.
EN 3880

Ekspertna radijska postrežba
Dopeljemo na dom

AL ULLE
PLUMBING & HEATING CO.

Kopalne banje, closets, sesalke za globoke in plitke vodnjake, za kleti ter circular sesalke, bollerji, avtomatični plinski grelci.

15601 Waterloo Rd. KE 7248

Vse potrebščine za grelne in monterske naprave.

Za najboljše delo in zmerne cene pokličite MALZ

za vaš radio, pralnik in druge pripomočke za točno popravilo. Vse delo garantirano.

Pokličite ENdicott 4808

pridemo zastonj iskat in pripeljemo na dom

MALZ ELECTRIC

6902 St. Clair Ave. EN 4808

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki . . . Posluje že 52. leto

Članstvo nad 40,000
Premoženje nad $6,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 129.91%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštenj in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE,

kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, ragne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke na takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate zadnjih dobe od $250.00 do $5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če je kdo član ali članica, to mogočno in bogato katoliško podporno organizacijo, potrudi se in vpisoni takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja

spisal IVAN ZOREC

"In naj povem, kaj je bilo pri nas to jutro?" je Janez rdel; imenitno se mu je zdelo, da mu oče zaupa toliko.

"Le povej, natanko povej, pa samo desetemu bratu, nikomur drugemu.

VII.

Deseti brat je poslušal Janeza in se smehljal: "Hrast razpade in strohni, naša lipa zeleni!"

"Opat ima dolgo roko," je Janez gonil svojo.

"O, tlačan je vendar spet zbudil skrb v najimenitnejših glavah in nadaljših bradah — kar prav je tako, tudi opat ne ustavi vola, ko zbezlja."

Janez je molčal; čez čas je tiho vprašal, ali je res mogoče, da bi uporniki vsaj svobodnjakom poklatili previsoke vrhove.

"Kateremu si gorak?" ga je deseti brat skušal.

Pa le-oni se je umikal, češ, vpraša le kar tako, naravnost nemrzi nikogar.

"Kaj pa Štepič? Ali ni v njegovem vrhu Ančka, ki do nje siromak ne moreš?"

Janez se je ustrašil, deseti brat, glejte, ve preveč, še izčesnal bi kaj. Pobesil je oči in ni precej odgovoril. Potlej je jokavo rekel: "Po svetu si pojdem sreče iskat, če mi ni usojena doma."

"Kaj se kisaš kakor baba, ki so se ji jajca pobila! Prava sreča ti je v delež le pod strehо očetnega doma."

"Že, vem; a zmerom ne morem čepeti doma; tudi drugod ujameš srečo."

"Ali na sejmiščih in plesiščih,, kjer zapravljaš dušo in telo? Mar na bojišču po daljnem svetu, ko sam ne veš, kje ti bodo trohnele kosti?"

"Saj bi bil rad zmerom doma. Pa kaj, če si lastnega doma ne morem zgraditi po svoji volji?"

"No, le nepočakljiv nikar ne bodi, vse muhe rajši zapodi in svojemu očetu se zaupaj! Če kdo, on ti pomore."

"Zakaj še čakati, čakati?" je fantu ušlo." Saj bi tudi ona že rada."

"Ker je mlada in neumna," se je deseti brat smejal, "in ker ne ve, da ima zakon veseli in žalostni del; veselega si pridrži mož, zalostnega pa prepusti ženi."

"Kje je pa častitljivi del?" se je Janezk skušal šaliti.

"Včasih je, včasih ga ni. Če zakonca v sreči in ljubezeni učakata starost, res uživata častitljivi del zakona, oba v enaki meri."

Janez sam ni vedel zakaj, a temule desetemu bratu se je tako lehko zaupaval. Tožil mu je, kako ga skrbi, da ga Štepič ne bi zavrnil, ko z očetom zasnubita Ančko.

"Vidiš, tebi je le za veseli del," ga je oni karal: "ali Ančka bi utegnila imeti prav hude čase, če bi njen oče zvedel za vajina nebesa."

Janez ni vedel kaj reči, le vzdihnil je.

"To pomni, vidiš, pa te ljubezen ne bo razganjala tako hudo in boš laže čakal."

Fant je še enkrat vzdihnil in pokimal; skrivnostni mož mu je prijatelj, to še vidi, zaupati mu smeš vse.

A deseti brat mu je zdaj začel prav na uho nekaj dopovedovati. Mladi tlačan je sprva neodločno mencal, naposled mu pa moško segel v roko in se zarekel: "Bog!" Desetnik mu je stisnil desnico in potrdil domenek: "Bog!"

"Samo oče ne smejo nič zvedeti!"

"Brez skrbi! Ko bo treba, pridem pote in mrkneva, nihče ne bo vedel, kdaj in kam."

Janez je pokimal in šel proti domu, pa ne naravnost; k tisti močvirni kaluži, kjer je včeraj nastavil zank, je hitel čez malogabrovsko polje . . Aha . . . zanka je zadavila srnjaka! Hvala Bogu, spet bo meso na mizi, Bog ga je dal, kakor tačas lačnim Izraelcem nebeško mano . . Hitro ga je otrebil in skril v veje košatega gabra. O, zdaj pa kar domov po naramni kôš, da brž bo brž srnjačka spravi odtod in izroči materi.

Spotoma ga je došel lovski paznik Gorenjko in vprašal: "Kje pa si že bil na vse jutro?"

"E, tjale na Požarnico sem skočil, da bi videl, kako oves kaj zori.

"Tako, tako?" se je Gorenjko poredno smehljal. "In kako kaže kaj?"

"Ne dobro, divjačina se hodi past vanj."

"Pa si ji nastavil zank? Če si, umekni jih tam in kjer še si jih nastavil. Še danes pride gospoda iz Žužemperka; lovila bo, spazila bi jih."

Janez ga je debelo gledal. "Skuša me, lovi me," je mislil, na glas pa se je odrezal: "Ne bo jih, mojih že ne, saj jih ne nastavljam."

"Ne nastavljaš?" se je Gorenjko smehljal še bolj poredno. "Vidiš, kako si priden!"

Tako mu je povedal in s pota stopil v hosto.

"Glejte," se je Janez čudil, "saj ni tako napačen človek tale lovski strah! Kako, da je Marinkinega moža spravil v vozo?"

Pred vasjo se je ozrl: Gorenjko je počasi šel za njim.

K Marinki jo spet maha — pojezdil ga vrag!" je zaklel. "Tak možak, pa se v zobe daje s takole neumno babo!"

Doma je očetu povedal, da je bil v Mirnški jami in da ga tam in tam čaka srnjak.

Križ božji, kaj ti nisem velel, da pusti to? Že vidim, ne bo ga miru, dokler je ne iztekneš!"

"Brez skrbi, oče, mene že ne prestreže nihče."

Povedati, kaj mu je Gorenjko svetoval, pa se ni upal oče bi se ustrašil preveč. Pa res: le kaj Gorenjko hoče Marinki? Ali ga je res premotila? Vsa soseska ve, kako se je metala za njim, dokler ji ni razločno povedal, da se ji ne da. Potlej se je omožila, a Gorenjka še ni pustila na miru; kjer je le mogla, se mu je nastavljala. Mar se je zdaj premislil, ko ji moža ni doma? Škoda ga je, če se je tako zavrgel. Vedečnost ga je ščemela. Vedel je, da ni moško, pa se je vendar prismukal pod okno Marinkine hiše, da bi si vtepal posluške.

Na hruški se je hvalil strnad, da ima ljubice tri-tri; ob luži je star racak lagal mladi raci, da jo ima "tak, tak" rad. V koči sta precej glasno vrela Marinka in Gorenjko.

"Nič hudega mu nisem želel nikoli; še potlej ne, ko sem opazil, kako predzrno se vede do mene in mi nagaja. Zdaj ga mrzim do mrtvega. Bog ve to in tudi, da si ne morem pomagati."

"Saj veš, kako je nagel — potrpel bi bil z njim!"

"Ali ga bom pital s pogačo, s komur sem v jezi? Kjer ga bolj speče, tam mu jo pribelim!"

"Zakaj v jezi?"

Ker sem ti verjel, ko si mi tožila, da grdo ravna s teboj. Smilila si se mi."

"In da si mi ga spravil v vozo — tega ti ne odpustim nikoli!"

"Saj ti pravim, da je kriv sam. — Nastavljal je zanke, zasačil sem ga, pa zaradi tebe sem mu dal priliko, da bi pobegnil. Ni hotel, še vame se je zapodil, češ, če že lazim za teboj, naj vsaj za njim ne. Ljubosumnost ga je zaslepila, to je"

"Moški, ki v ljubezni ni ljubosumen, ne ljubi!"

"Tako? Tega nisi vedela zmerom. Tačas že ne, ko si me mečila z bajkami, češ, kako tvoj zporni mož grdo in trdo ravna s teboj."

"Moža mi vrni, na miru me pusti zdaj!"

"Umikal sem se, pa pustila me nisi ti! Kriv sem le, ker nisem poslušal svoje pameti, ko si se mi nastavljala in me zapeljevala."

"Zakaj si se dal, pametnejši si od mene in starejši?"

"Da, zakaj? Premehak sem bil, prezaupen, premalo svoj. Zdaj me je vsega tega sram, strašno sram. A zakaj si me tako lehko utajila in izdala?"

Marinka je uporno molčala, a naposled zakričala pol v joku pol v togoti: "Vrni mi moža, lepo te prosim!"

"Odkar je v vozi, ti dokazujem, da njegove nesreče nisem kriv jaz. Včasih bi mi bilo hudo, če bi vedel, da slabo misliš o meni. Zdaj mi ni več dosti do tega, ali mi verjameš ali ne.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko užaloščeni in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je za vedno zatisnila svoje blage oči naša ljubljena soproga in ljubeča, skrbna mati

Rojena 15. julija 1884

MARY KUNCIC

Umrla 9. avgusta 1947

ROJENA LEGAT

Prenehalo je biti njeno zlato srce dne 9. avgusta 1947. Po dolgi in mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, je mirno zaspala v Gospodu.

Pogreb se je vršil dne 13. avgusta iz Joseph Želetovih pogrebnih prostorov v cerkev sv. Marije Vnebovzete na Holmes Ave. ter od tam po slovesni sv. maši zadušnici, katero je opravil Monsignor Vitus Hribar ob asistenci Monsignora Hamer in Rev. Zimek, na Calvary pokopališče, kjer smo jo položili v naročje materi zemlji k večnemu počitku.

Blagopokojnica je bila rojena v vasi Lesce na Gorenjskem 15. julija 1884 leta.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem sorodnikom in prijateljem, ki so položili toliko tako krasnega cvetja h krsti ljubljene pokojnice. Ta dokaz vaše ljubezni in spoštovanja napram njej nam je bil v veliko tolažbo v dneh žalosti. Našo zahvalo naj sprejmejo sledeči: Mr. John L. Frazier, Mrs. Clara Butler, Mr. Lawrence Torkar in sin, Mr. in Mrs. Peter Bukovnik, Mr. in Mrs. F. Race ml., Mr. in Mrs. J. Kmett, Mr. John Potokar, Mr. in Mrs. Louis Slapnik, družina Popovic, družina Svetina, Ricard Beauty Shop, Mr. in Mrs. John Drenik, Mr. in Mrs. Jacob Jane, Mr. in Mrs. N. Vukobrat, Mr. in Mrs. A. Fidiga, Mr. in Mrs. J. Tomsic, Mr. in Mrs. F. Kovsca, Mr. in Mrs. F. Spenko st., Mr. in Mrs. H. Kanowski, Mr. in Mrs. John Ambrose, Mr. in Mrs. Frank Piner, Mr. in Mrs. Jack Groser, Mr. in Mrs. Frank Zorc, Mr. in Mrs. Anton Medic, Mr. in Mrs. Wm. Zupan, Mr. in Mrs. Frank Ribich, Mr. in Mrs. R. Mertek, Marie Kennedy, Waterloo Dept. Store, Mr. in Mrs. J. Kuhar, Mr. in Mrs. F. Gornik, Mr. in Mrs. L. Gornik, Mr. in Mrs. J. Novak, Mrs. C. Dietz, Mr. Ed Centa, Eddie Meinor, Mary Barrett, Mr. in Mrs. F. Malavasic, Mr. in Mrs. M. Florjancic, Joe & Bill Gross, Mr. in Mrs. F. Salmick, Mr. in Mrs. F. Aubel, Mrs. J. Kovic, Mrs. Johanna Mocilnikar, Mr. in Mrs. John Setina, Mentor, O., Mr. Otto Kanowski, Mr. in Mrs. Earl Steinicke, Mr. A. W. Mayer, Mrs. Mary Zabjak, Mrs. Johana Svetina, Mr. in Mrs. Wm. Henikman, Mr. Matt Grdina, Mr. in Mrs. N. DiCicco, Mr. in Mrs. Al Johnson, Mr. in Mrs. R. F. Zakely, Mr. in Mrs. M. B. Olson, Mr. in Mrs. F. Metz, družina Kunčič, Mr. in Mrs. Frank C. Gornik, Mr. Thomas Legat, Mr. Joe Legat, Mr. Bill Legat, Mr. John Legat st., družina Perrotti in fantje, employees: Ely, Esther, Ada, Dorothy, Gertie, Eva in Andy, ter društvo V boj št. 53 SNPJ.

Dalje izrekamo srčno zahvalo vsem onim, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duše pokojnice, in sicer: Mr. Don Shaffer, Mrs. Frances Zele, Mrs. Anna Semenhuk, Mr. in Mrs. Louis Kuncic, Phil. & Marie Mocilnikar, Mr. in Mrs. Pete Travalik, Mr. in Mrs. Mike Providenti, Mr. in Mrs. F. DiCicco v Wickliffe, O., družini Miller v Williamsfield, O., Mr. in Mrs. Joe Mandato, Mrs. Josephine Figdiga, Mr. in Mrs. J. Campitelli, Mr. in Mrs. Frank Leskovic v Madison, Ohio, Mrs. Alice Dolgan, Mr. Joseph Gornik (krojač), Mr. Frank Linc, Mr. in Mrs. Joe Svetin, Mr. Mirko Romominch, Mrs. J. Tomazic, Mrs. Ch. Skerotes ter Mr. C. Skuns, Mr. in Mrs. F. Moizuk, Mrs. J. Hlabse in Mrs. E. Pike, Mr. A. Slopko, Mr. in Mrs. F. Farrinacci, Mr. in Mrs. L. Oswald, Mr. in Mrs. Ray D'Amato, Mrs. J. Vodnik, Mr. in Mrs. P. Lindic, Mr. in Mrs. Bud Carr, Mr. in Mrs. F. Godlar, Mr. in Mrs. Lud Mandel, Rose Zulich, Mr. in Mrs. Jean White, Mrs. Ivana Svetina, Mr. in Mrs. J. Crockar, Mr. in Mrs. T. Svetina, Mehle, Mr. in Mrs. Chas. Egens ml., Miss Lovina Stone, Mr. in Mrs. Nick D'Amato, Mr. in Mrs. J. Zaller, Mr. in Mrs. John Churney, Mr. in Mrs. A. Gubanc, družini Plesec, Mr. in Mrs. A. Mestek, Mrs. Frank Bricel, Mr. in Mrs. Laurich, Angie Jeras, Mr. in Mrs. J. Cebular, Mr. in Mrs. Tom Pluth.

Našo zahvalo naj sprejmejo vsi prijatelji, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugo in sicer: Mr. Rudy Mertek, Mr. Joe Kmett, Mr. Merko Florjančič, Mr. Frank Perrotti, Mr. Anton Ogrin, Mr. Dan Stakich, Mrs. Barrett, Mr. Frank Metz, Mr. Louis Kunčič ter Jos. Zele in sinovi.

Globoko zahvalo izrekamo vsem številnim prijateljem in znancem, ki so jo prišli kropit in se poslovit od nje. Hvala tudi onim, ki so jo sprejmili na njeni zadnji zemeljski poti na pokopališče. Iskrena hvala tudi vsem, ki so nam poslali karte v sožalje.

Našo zahvalo naj sprejmejo pogrebci, ki so nosili krsto: Mr. Tony Svetina, Mr. Paul Leo Svetina, Mr. Ely Popovic, Mr. Albert Drenberg, Mr. John Crocker in Mr. Wm. Zupan.

Hvala Mr. Joe Durnu, tajniku društva V boj št. 53 SNPJ za krasni nagrobni govor, kakor tudi lepa hvala šestim ženskam, ki so bile časine pogrebnice, katerih imena pa so nam neznana.

Naše priznanje naj sprejmejo Joseph Žele in sinovi za vzorno voden pogreb in najboljšo vsestransko poslugo. Zahvalo naj sprejmejo čst. g. g. duhovniki Monsgr. Vitus Hribar, Monsgr. Hamer in Rev. Zimek za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Ako se je pomotoma izpustilo ime katerega, ki je na ta ali oni način pomagal ali prispeval, prosimo oproščenja in mu isto izrekamo globoko zahvalo.

Poljubil je angelj smrti Tvoje čelo—odšla si k večnemu Bogu, da sprejmeš iz Njegovih rok plačilo za vse, kar si dobrega storila v življenju.

Mi se Te bomo vedno spominjali z ljubeznijo in hvaležnostjo v molitvi, dokler se ne snidemo na kraju večnega miru in blaženstva—nad zvezdami!

Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči,
tam sonce sreče Ti ne vgasne,
presrečna v božji milosti.

Žalujoči ostali:

JOSEPH KUNČIČ, soprog
JOSEPHINE, poročena PERROTTI, hči
JOSEPHINE in JOHN, vnuka
MRS. JENNIE SVETINA, sestra
V starem kraju zapušča sestri ANNO PREŠEREN in ANTONIJO MAROLT, kot veliko sorodnikov tukaj in v domovini.

Cleveland, Ohio, dne 16. septembra, 1947.